

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

14. juni 2010

SVAR PÅ UDVALGSSPØRGSMÅL

Vilkårene for euroen og dollaren

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Finansministeriets besvarelse af spørgsmål 72 ad EEU alm. del af 19. maj 2010 vedrørende vilkårene for euroen i Eurozonen med vilkårene der eksisterer for dollaren i USA.

Lene Espersen

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg

Finansministeren

14. juni 2010

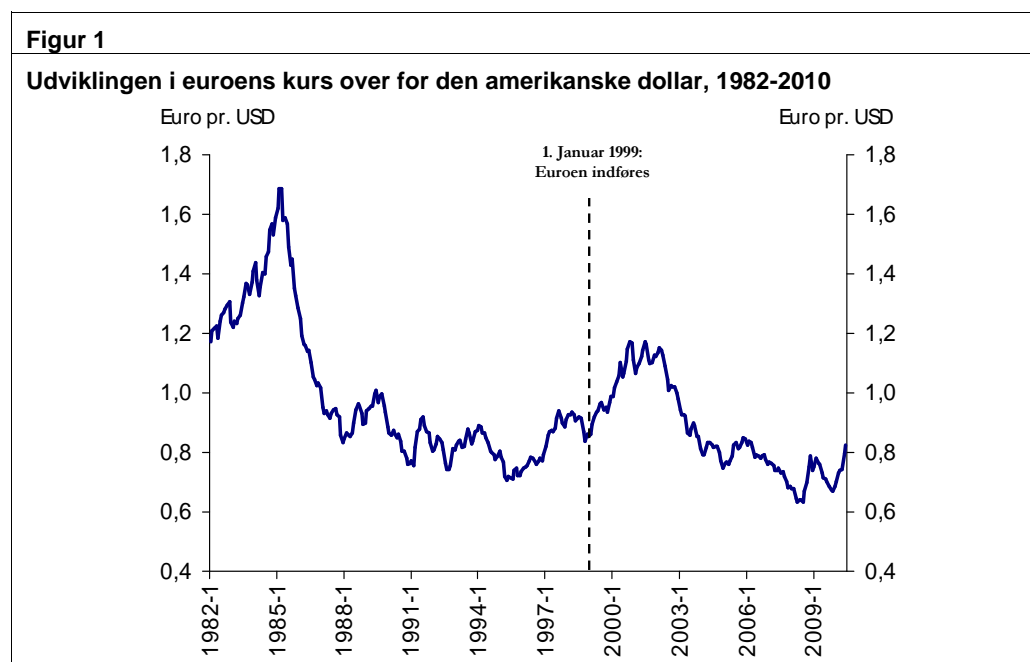
Svar på Europaudvalgets spørgsmål nr. 72 af 19. maj 2010 (Alm. del).

Spørgsmål:

Vil ministeren sammenligne vilkårene for euroen i Eurozonen med vilkårene der eksisterer for dollaren i USA?

Svar:

Euroen og den amerikanske dollar er begge flydende valutaer, og den indbyrdes valutakurs afspejler udbud og efterspørgsel på valutamarkedene. Da valutakursen således er markedsbestemt, vil der over tid kunne observeres større eller mindre kursudsving mellem de to valutaer, som det er tilfældet for andre flydende valutaer. De seneste måneders fald i euroens kurs over for dollaren har været begrænset sammenlignet med tidligere observerede kursudsving, *jf. figur 1*.

Anm: For 1. januar 1999: Dollarens kurs over for D-marken gange D-markens endegyldige kurs over for euro.

Kilde: Reuters EcoWin

De *pengepolitiske* vilkår for den amerikanske dollar svarer generelt til vilkårene i euroområdet. I USA har staterne fælles valuta og fælles pengepolitik, som fastsættes af den amerikanske centralbank, Federal Reserve (Fed). Feds pengepolitiske renter er således gældende for alle staterne, og fastsættes under hensyn til inflationsudviklingen i USA set under ét. Den generelle vurdering af Feds pengepolitiske adfærd er, at Fed fastsætter renterne ud fra et primært mål om lav og stabil inflation. Feds formelle pengepolitiske målsætning er at ”understøtte målene om maksimal beskæftigelse, stabile priser og moderate lange renter”.¹

Tilsvarende har de 16 EU-lande, som deltager i eurosamarbejdet, en fælles pengepolitik, som fastsættes af den Europæiske Centralbank (ECB) på grundlag af den økonomiske udvikling i alle eurolandene og med det primære mål at sikre en inflation på under, men tæt på, 2 pct. i euroområdet under ét.

I praksis indebærer inflationsmålsætningen, at ECB understøtter den økonomiske politik i euroområdet, herunder med henblik på at sikre fuld beskæftigelse. Lav inflation bidrager generelt til at sikre høj beskæftigelse. I implementeringen af de pengepolitiske målsætninger vil ECB og Fed f.eks. typisk sænke renten under lavkonjunktur, hvor inflationen er lav, og dermed både understøtte stabil inflation og bidrage til øget beskæftigelse.

Den fælles pengepolitik skal både i euroområdet og USA sikre lav og stabil inflation, lave og stabile renter samt intern valutastabilitet og dermed en række økonomiske effektivitetsgevinster. Den fælles pengepolitik er imidlertid ikke altid optimal for alle lande eller stater, som deler valuta. Det gælder for euroområdet som for USA, ligesom det gjaldt i Europa inden euroen, hvor alle lande med fastkurspolitik fulgte den tyske pengepolitik, som imidlertid kun var fastsat ud fra forholdene i tysk økonomi. F.eks. vil et euroland eller amerikansk stat med høj økonomisk aktivitet og stigende inflationspres foretrække en højere pengepolitisk rente end lande eller stater, hvor aktiviteten og dermed inflationspresset er mindre. Finanspolitikens konjunkturstabiliserende rolle i de enkelte eurolande og de enkelte amerikanske stater er derfor vigtig.

Der er forskel på de *finanspolitiske* vilkår i USA og i euroområdet. I USA er staterne generelt omfattet af lov- eller forfatningsbestemte budgetrestriktioner, som pålægger staterne at sikre budgetbalance i de enkelte år. Det begrænser staternes mulighed for at føre konjunkturstabiliserende finanspolitik, da pres på staternes budgetter under lavkonjunkturer typisk vil blive håndteret vha. udgiftsbesparelser eller skattestigninger for at overholde budgetrestriktionerne. Den konjunkturstabiliserede finanspolitik for de enkelte stater er således i høj grad knyttet til det føderale budget.

I euroområdet, som i resten af EU, er finanspolitikken landenes suveræne ansvar inden for rammerne af Stabilitets- og Vækstpagten. Eurolandene kan således føre

¹ Federal Reserve Act, Section 2a.

konjunkturstabiliserende finanspolitik, som er afstemt med udviklingen i de enkelte lande. Hovedformål med Stabilitets- og Vækstpagtens regel om en strukturel saldo tæt på balance eller i overskud er netop at sikre råderum til stabilisering. Eurolandene kan dermed sikre, at den samlede virkning fra penge- og finanspolitikken passer til de landespecifikke forhold. Landenes mulighed for at føre konjunkturstabiliserende finanspolitik indebærer, at der ikke er behov for en fælles finanspolitik som i USA.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen